

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad ca-
 licarum partium proposita promovenda, id eudem
 probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“
 XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
 1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohányzószékben.

Életsszomj.

A Veni Créator ünnepén, mikor Isten Lelkéhez kiált az emberi lélek, hogy életet kérjen magának, a halál a semmiség érzete adja ajakára a szót és beismeri, hogy egy kivüle álló erőnek objektuma, melylyel él és a mely nélkül nem lény, csak teremtett tárgy. Az élet, melyért fellhangzik a Veni Creator, nagy kincs... minden, hiszen az élet önmagának kezdete és vége az élet az Isten erejének, akaratának megnyilvánulása és eredménye.

Ezért szomjuhozza önmagát az élet, hogy lény és ne tárgy legyen, valóság maradjon és meg ne semmisüljön. Az élet is erő s ha az erő saját forrását, saját magát összezushatja, mint a robbanó gép, az élet is lehet önmagának halála, veszteség, ha önnön erejével és rendeltetésével nem számol, melyet kivüle álló örök forrás és akarat szabott meg.

Szomjuság vezet italhoz, az életsszomj tehát mozgató ereje az életnek, de a szomjuság miként való kielégítése határoz az eredmény felett.

Minden és mindenki élni akar: A növény gyökeréhez, az állat ösztönéhez kötött; egyedül az ember szabadon. Elétek tettem az életet és halált, tüzet és vizet, választatok... mondja az élet Ura. Ez a szabadság teszi az embert emberré, ez adja

meg életének értékét, ez nyomja lelkére az Isten képását. De viszont ez a szabadság veszteség a fék és kormány nélkül rohanó életnek.

Ha azt hiszi valaki, hogy szabadsága a féket és kormányt nélkülözheti, csak oly szabadsággal bír, mint a szabad tengerre fék és kormány nélkül kitúto hajó, melynek élete felett viharok és szirtek határoznak. Ki nézi többször a delejtűt, ki használja többször a messzelátót, ki imádkozik gyakorta, mint a szabad tenger hajója? Annál többször teszi ezeket, minél nagyobb gyorsasággal, s minél értékesebb rakományjal halad.

Az élet és boldogság az emberi lény legdrágább tartalma s alig volt az élet rohanó futásban, mint a jelenkori emberé. Azért van annyi hajótörött, súlydó élet, mert az életigaz kikötőjét rövidlátó szemmel nézik, az iránytűt megvetik, a féket és kormányt beszerelik és mégis így is élni akarnak.

Lelki életet nem élünk, hisz az nem is lehetséges a lélek élete: a Szentlélek malasztja nélkül. Sokaknak ritkán jön ajakára a Veni Creator fohász, még ritkábban száll lelkükbe az élető malaszt s mint a vér folyásban szenvedő test elveszti erejét, dologtehetetlen s koldus lesz, ugy a mai világban vérehulló lelkek, tiszta életre képtelen lények, lélekben elzúllott, elron-

gyosodott koldusok vánszorognak. Fenn és lenn annyi ez a bénaság, hogy az élet, sőt az ember fogalma is értelmet eserél. A ki éli világát, sokat él, a mai fogalmak szerint a sokat élvező, tomboló féktelenkedő. Az emberiesség fogalmát azon sajtáságokból rakják össze, mely igazában nem emberi, hanem állati; azokban látják az ember képét és lényegét. Ily fogalmak között visz az életsszomj tisztátalan forrásokhoz. A szomjuságtól égő mocsarat, iszapot, rohadást iszik, hogy jobban fokozza a belső égetés egész a deliriumig. — „Istenük a has, dicsőségük a gyalázat“ — ez a koldusok kriteriuma. Nem a szegényeké, hanem azon koldusoké, kik züllésből koldusok és a züllés professziójuk és életük tartalma marad. Hogy örülnek, ha a szemézből felvehetik, mit más ellökött, hogy örülnek, hogy dicsékednek azzal, mit más utálatában kikerül. Nem szükséges a részletezés, elég az általános tekintet az ujkori életsszomjuság kielégítése látványára élni, élvezni minden áron! Ide azzal ami könnyű, ami izgat, ha mi sok. Mint a vérerengző nyest elhordja, vagy megöli azt is, mit megenni nem bír, mint az iszákos, mely mértéket nem tud, így nyeli, így harácsolja össze a lelkinyomorék ember a földi lét muló, sokszor piszkos substanciáit. Az a dicsősége is, a mi a becsületet ember gyalázata.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

A héthársi udvarház lakói.

(Vége.)

A szellemi viaskodás kezdetét vette. Ott ült a fényes trónján a király, mellette jobbról a királynő, balról a királyfi. Körülöttük az ország főpapjai, zászlósi és főurai, a háttérben a nép foglalt helyet. A vitatkoók részére, a királyi trónnal szemben, vörös bársony emelvény volt fölállítva.

Apollónia az emelvény jobboldalán állott. Egyszerű, szürke selyemruha volt rajta. Szép és nemes vonásai nyugodtan maradtak. Olyan volt az arca, mintha tündöklő márványból lett volna kifaragva. Az izgatottságnak, a félelemnek nyoma sem látszott rajta. Két szelíd kék szem ragyogott főléségesen domborodó homloka alatt, picit ajkain mosoly játszadozott, egész lényén valami elbűvölő kedvesség ömlött el. Dus, szőke haja vastag fonatokban fonva, koszoru gyanánt övezte fejét.

A királyi trón mellett ülő daliás királyfi arcára kiült az izgatottság pirja s aranyos diszöltönye alatt hevesen dobogott nyugtalankodó szive. Egymásután léptek az emelvényre a világ legjelesebb tudósai és egymásután jelentették ki, mely meghajtással:

— Kisasszony ön többet tud, mint én!

Most az utolsó tudós lépett elő, a legveszélyesebb ellenfél. Az egész világ tisztelettel tekintet az ősz fejre, a mely sok új és meglepő,

eddig teljesen ismeretlen dolgokkal ajándékozta meg a tudványó emberiséget.

Apollónia arca lángboboort, szive egy pillanatra megremegett. Am egy pillantás az égre, egy fohász a boldogság Szűzhöz, visszaadta neki önuralmát. Arca visszanyerte rendes színét, szava nyugodt méltóságát.

A vita hosszú és heves volt. Kiterjedt a tudás minden ágára. A legnehezebb kérdések szállottak Apollónia felé és a csodásan pontos válaszok az agg tudós felé. Most azután Apollónián volt a kérdés sora. Hídeg izzadság ült a nagy tudós homlokára; érezte, hogy tekintélyén csorba fog esni. Bizony-bizony, meg kellett magát adnia. A harmadik kérdésre nem tudott többé válaszolni. Bevallotta és nem tagadta, hogy Apollónia többet tud, mint ő.

Apollónia győzelme teljes volt.

A franciák hatalmas királya leszállt trónjáról, kézenfogta fiát s fölment vele az emelvényre, Apollónia elébe. A tudós leány, ki az izgatottság legcsekélyebb jele nélkül állotta ki a szellemi viadalt, most olyan zavarba jött, hogy azt sem tudta, mitévő legyen. De még sokkal nagyobb volt a királyfi zavara. Nem csoda. Hiszen jövendő sorsuk függött e pillanatoktól.

A király éles szeme észrevette kölcsönös zavarukat, atyai szive megértette a helyzetet. Egy szót sem szólt tehát, csak fogta és egymásba tette a fiatalok remegő jobbát s áldva emelte kezét fejük fölé.

A főpapok, a zászlóskok, a főurak s a jelenlevő nép örömrivalgással üdvözölte az ifju párt. A bölcsesség megteremté a hatalmat. A

szent Szűz ígérete teljesült. A bölcs Apollónia rövid néhány év múlva a franciák királynéja lön. Férje annyi hatalmat engedett neki a kormányzásban, a mennyit csak kívánt, mert tudta, hogy bölcs tanácsának nagy hasznát látja az ország. És beteljesedett a régi monda Franciaország fölött: Legyőzte a világot, hódolva hevették elme az népek, ura volt csaknem az egész ismert világnak.

Vajjon boldog volt-e igazán Apollónia?

Három szép gyermekkel áldotta meg Isten. Oh, mily véghetetlen boldog volt, mikor ezek körében időzhetett, mikor minden más gondtól menten a gyermekszoba küszöbét átléphette. De vajmi ritkán tehette ezt meg. Az udvari szertartás előírta, hogy a királyi gyermekek külön udvartartással birjanak. Mig egész csöppek voltak, dajkák és ajkák vették körül, a kiknek felügyelete ismét nem a királynét, hanem a főudvarmesternőt illette meg. Az első szót nem az édes anyja ajkáról lesték el, az első lépést nem az ő kezének védelme alatt tették meg. Mikor jobban fölcseperedtek, jöttek a nevelők, a tanítók. A nevelés elveit szoros szabályok írták körül, az anyai szívnék csak ritkán nyíltak alkalom arra, hogy átplántálja szívükbe a maga nemes, egyszerű, jámbor érzelmeit.

Az udvari szertartások feszélyezték a hatalmas és bölcs királyné tetteit és cselekedeteit, nyilvánosan sohasem jelenhetett meg egyedül, hanem csak udvarhölgyeinek társaságában, a kik között pedig fölös számmal voltak olyanok is, a kikkel épenséggel nem tudott rokonszenvezni. A szegény néppel, melyről tudta, hogy sokszor

Mai lapunk 8 oldal.

Mély gondolatokra éretlen, az állatiás, tisztátalan tréfa vagy tett neki szórakozás. Fenn a meztelen művészet, arepirító játéksziu, maszlaggal itatott irás, lenn az alkohol doha, borgöz büze, részeg cimborák rekedt nóttája kedvesebb, szebb, élvezetesebb nekik, mint például az orgona tiszta csengése, a tömjén vagy virág illata, az erény, a becsület, vagy örök igazságok isteni, felemelő, éltető világosa. Ez a borzasztó lelki nyomor nem egyesek baja, hanem mint az átöröklött nyavalya, családokat, nemzeteket, egész korokat fertőzött meg és teszi képtelenné az igazi lelki életre.

Ez a kór nyomja kiütéseit az emberi élet minden oldalára. Nincs az alul kivétel még a legrszellemibb életfolyamatnál, a tudomány fejlődésénél sem. Mintegy az is lélek nélküli, tehát értelem nélküli, hiszen az igazi helyes értelem csak a tiszta, kórtalan lélek sajátja. Mit szólnánk, ha a haladó közlekedés a Gellérthegy felé, az alapozás nélkül annyi helyen furnákkal, resztül alagutjaival, hogy leszakítaná önmagára annak tömegét? Minden furugépe, dinamitja, reflectora mellett megérdemelne, hogy ott temesse a szirt. Így furkálja, túrja, vési keresztül-kasul a tudomány az anyagi és szellemi világ alkotó szikláit, hogy kikeresse belőle mi neki élvezetül szolgál, s az öns, elbizott, harácsoló munkában magára szakítja azok egész tömegét. Haladásával istentelenséget, bűnöket szolgált, kétségbeesést, nyomort és elfajulást okozott. Ha ezt be nem látná, tekint meg láztól remegő tagjait. Miért rohant, miért keres, kutat? Azért ami még nincs meg, tehát hiányzik mindig valamije, s minél több eredményre vitte tudománya, annál égetőbb a szomja, s ki nem elégítheti, mert nem veszi észre, hogy nem a teste, hanem a lelke szomjazik, míg ő a testét kúrálja.

Veni Creator! Jöjj el teremtő Szent Lélek, ki világossága vagy a léleknek, melyet alkottál, meiyet éltetsz.

reaszorolva jótanácsaira, nem érintkezhetett szabadon. Ha egy szegény embert megszólított, baja felől kikérdezett, tanácsaival ellátott, arról napokig, mint valami eseményről beszélt az egész ország. Jótékonyagot sem gyakorolhatott titokban. Ő reá nézve nem létezett az: ne tudja balkezéd, hogy mi jót tett jobbold. Az ő balkezze, a kíséret, gondoskodott róla, hogy jótékonyágának hirtelen legyen.

Természeténél és neveltetésénél fogva szeretete, ha valakivel bizalmasabban elbeszélgethetett. Ebben is korlátot szabott eleje a féltékenység. Ha ma egyik udvarbögéjt jobban kitüntette, az holnap a többiek irigykedésének, rágalmainak esett áldozatul.

Bizony, mikor visszavonult fényes terembe, lelke ott időzött a zoborhegyi kis házacskaiban, ott andalgott az édes haza szentelt rögei fölött.

De azért boldog volt. Boldog, mert hirtelen látártalan bizalmát és szettetét; boldog, mert rajongva szerető nép körében teltek el napjai. Vajon mégis, boldog volt-e igazán?

Gizike ottmaradt az egyszerű apai tűzhelynél, a bazsilkomos kis kertben, a hét hárs árnyában guggoló kis udvarházban.

Apollónia távozása után magára maradt ugyan, de e magány nem bolygatta meg, sőt növelte nemes lelke egyensúlyát.

Kis kosárkájának végtelen nagy hasznát látta. Az ezüstprézi akárhányszor emelte is ki kosárkájából, másnap mindig újat talált helyette. A kis vászonygyölkéből kifogyhatatlan végvá-

Tanítsd meg a világot, az embert, hogy lelki élet nélkül csak életszomjuság gyötör kielégítés nélkül, a lelki életben fons vivus, ignis, charitas: élő, üdítő forrás, melegítő tűz, boldogító szeretet fakad.

Az első oltja a fáradó ember szenvedéseit, a második tisztá, igaz tevékenységre, igazi haladásra edzi a lelket, és értelmet, a harmadik igazi kincshez juttatja a testet és lelket.

A légszeszgyár megvétele.

Kényesebb egy vállalat megvételét ajánlani, mint ellenezni, mert tagadhatatlan, hogy minden vállalat felvirágzása esélyekkel jár, szakavatlan vezetés, új találmányok még a legjövődalmozóbb vállalatot is megromthatják. Ha tehát egy vállalat megszerzése iránt egy város közönségétől nyer megbízást egy testület, a felelősség oly mérvű és jellegű, hogy a kiküldött bizottság erkölcsi kötelessége a legnagyobb gondallal vizsgálja tárgyává tenni minden oly körülményt, amely a megveendő vállalat jövődalmozóságára befolyást gyakorolhat, mert lelkiismeretlenség lenne egy város közönségét anyagi károknak kitenni, s ezen erkölcsi felelősség, amely alatt egy bizottság áll, felétlenül súlyosabb, mintha egy magános vállalat, aki csupán önönmagának tartozik leszármolással.

De viszont ismerte városunknak kedvezőtlen anyagi helyzetét, bünt követne el az bizottság, ha egy jövődalmi forrás ellen nyilatkoznék, amelyet nyugodt lelkiismerettel a városnak megszerzésre beajánlhat, bünt követne el, ha nem igyekezne kellő felvilágosítások megadása mellett a közönség jólétének emelésére minden valószínűség szerint szolgáló intézményt a legmelegebben pártolni. Mert bizonyos, miszerint a mi városunk oda fejlődött már, hogy a bevételek és kiadások közti egyensúly nehezen tartható fenn, és miután ez már a pótdából alig nyerhet feleletet, így míg városunk közönségénél, illetve vezetőségénél hiányzik a vállalkozási szellem, nem igen lehet jobb viszonyok beálltá reményleni s nem is gondolhatunk modernebb, a mai kor igényeinek megfelelő intézmények létesítésére — pedig beh sokra lenne szükségünk!

Egy ily, a város érdekeit szolgáló vállalat megvétele kínálkozik most nálunk, s ez a légszeszgyár, a mely vétel ellen Nagy Ignác ügyvéd ur a „Fejérmegyei Napló“ f. hó 3-án megjelent-

számában határozottan állást foglal és sok gondolat kidolgozott cikkét azon szavakkal fejezi be: „ez olyan vásár lenne, melytől a közérdeket lelkiismeretesen szolgáló minden városi bizottsági tagnak óvakodni — s azt leghatározottabban elenezni kell.“

Örömmel üdvözlöm Nagy Ignác ügyvéd ur cikkét azért, mert alkalmat nyújt ellenérvek felhozásával a légszeszgyár vételére vonatkozó ügynek a nagyközönség előtt való megvitatására s így a város érdekeit tényleg szívükön hordó bizottsági tag uraknak alkalmat nyújtani, hogy a vállalat megvételének kérdésével behatóbban foglalkozhassanak. Mert én épen az által, hogy a légszeszgyár megvétele mellett foglalok állást, lelkiismeretesen vélem szolgálni a város érdekeit.

A bizottsági tagok, akik 1896. és 1897. évben a közvilágítás ügyével foglalkoztak, emlékezni fognak, hogy a légszeszvilágítási társulat nem fektetett nagy súlyt arra, hogy nálunk az utcavilágítást megfelelően javítsák s a tárgyalás folyamán nyert benyomások arra engedtek következtetni, hogy nem is igen tördtek a székesfehérvári településsel. Hogy a város felszólításának némiképp mégis eleget tegyenek elfogadhatatlan ajánlatokkal léptek fel, a melyekre Nagy Ignác ügyvéd ur hivatkozik, a mennyiben ő az tüntetik fel, hogy a külvárosok légszeszszel való világítása nekik 240000 korona befektetést okozna, mely befektetés nem áll arányban a város által fizetett 14 fillér légszeszárral, miután ott magán fogyasztás számítani nem lehetett. De ezen összeget ő nem a meglévő csövek kicserélésére akarták fordítani, a mint ezt az ügyvéd ur magyarázza, hanem egyrészt új csövek fektetésére a külvárosokban, a hol csőhálózatuk nincsen, másrészt sok helyütt a jelenleg befektetett csövekhez kis keresztmetszetűk miatt nem lett volna lehetséges hogy az új hálózatot egyszerűen reákapcsolják, mert ezek nem lettek volna képesek az égéshez szükséges légszesz mennyiségét szolgáltatni s így vagy nagyobb keresztmetszettel bíró csövekkel kellett volna egyes utcákban a meglévőket kicserélni, vagy közvetlenül a gyárteleptől új tápvezetéseket fektetni.

De másrészt a nagyobb fogyasztás a telepen is némi bővítésekhez igényelt volna s végre a külvárosokban utcalámpákat kellett volna felállítani.

Miután tény, hogy az idézett összeg nem csöcsérelésre vétetett fel, mert a csőhálózat most is jó, a miről Bernauer ur is nyilatkozik szakvéleményében és a városi mérnöki hivatal bárkinék szolgálhat erre nézve felvilágosítással, így reményem Nagy Ignác ur eme állítását sikerült megcáfolnom.

szon lett, öltöskaja önmagától szabta ki a ruhákat, tücskéjéből soha ki nem fogyott a szál s e mellett oly gyorsan varrt vele, a mily gyorsan a mai kor legtekéletesebb varrógépe sem tud. Annyi sok ruháskát varrt össze, hogy a környék összes szegény gyermekeit ő ruházta. Karácsony estéjén minden házbán, minden szegény karácsonyfa alatt ott lehetett látni az ő szorgalmas kezének munkáját. El is nevezték őt: Nyitra védangyalának.

A mihez nyult, áldás volt azon. Senkinek sem volt az egész környéken oly remek szőlője, senkinek oly pompás, izes gyümölcske, oly hullámos gabonája, acélus buzája, mint neki.

Reggelenkint a külső gazdaság után nézett, délutánoként kertjében üldögélt és varrogatott, estenden pedig ellátogatott a temetőbe, hogy imádkozzék édes anyja lelkének nyugalmaért, új és friss virágot ültessen sirhalma, új és friss koszorút helyezzen fejfájára.

Kis kertjéről tüneményes dolgokat beszéltek az emberék. Mondogatták, hogy a rózsák, a melyeket keze érint, aranyrózsákká, a levelek smaragdövekké, a szegfűk gyémántokká, a pelargoniumok rubinokká, a bazsilkum meg rozsmaring ezüstcsokroká változnak át.

Sok birvágyó deli ifju lovagolt el délutánoként a kis kertcske mellett. Sóvár tekintetük hosszasan pihent a kert virágain, kímélve kímélte, van-e a sok beszédnek igaz alapja. Nem láttak semmit, mi rendkívüli lett volna. A virágok szebbek és teltebbek, üdöbbek és illatosabbak voltak, mint egyebütt, de épen csak virágok voltak és semmi más. Egyesek éjente lopódtak

a kertbe, loppal szakítottak virágot, de az is csak virág vala, mint a más virág, aranynak, ezüstnek, drágakőnek nyoma sem volt rajta. Az ő kapzsi szemek előtt elrejtette Isten e rendkívüli természetűket.

Egy ifju volt csupán, ki aranynak látta az aranyat, virágnak a virágot. Az ő szeme, ha elment a kis kert előtt, nem is annyira a virágokon, mint inkább a virágok királynéján nyugodott meg. Naponként arra ment és naponként ott látta Gizit az egyik hársfa árnyában, zöld pázsitból épített padon, egyszerű, világos kis ruhában ülni és dolgozni. Esténként viszont látta őt a temetőben, a hová ő is ellátogatott, eleintén ritkábban, utóbb gyakrabban, végre mindennap, hogy imádkozzék szülei sirján.

Szép, deli ifju volt. Karsúv derekához pompásan odasimult a zöld posztóból való zeke; szőke, göndör haját tollas főveg fődte. Rajta volt és szegény. Az igricek, a népekesek osztályához tartozott. Kereseite olyan volt, a melyből tisztességesen megélni lehetett, de tisztességgel nem lehet családot alapítani. Magyar volt és önértetes. Szívében ott fészkelte az igaz, az örök szerelem a kis Gizi iránt, de iparkodott azt legyőzni, mert becselenségnek vélte a könnygondolkodásuak jellegét: szegény legénynek gazdag leány a szerencséje.

Szeretett és szenvedett. Pedig éles szeme jól látta a pirt, mely a leány arcába szállott, valahányszor szemek összevillantak; látta, hogy reszket az a kis kéz, a melyért ő maga reszketett.

Eddig soha lantja oly szívhez szólóan nem pengett, hangja oly szívhez szólóan nem csengett,

A kiküldött szakbizottság kifejtette számitásai alapján ama feltevéseket, a melyek mellett a légszergyárat átvehetőnek tartja s így ez mint folyamóány a célszerűséget már magában foglalja s feleslegesnek tartotta ezt külön felemlíteni, mellőzések abból véleményem szerint nem olvasható ki.

A bizottság a mint véleményében kifejezésre is juttatta, nem a Bernauer által megállapított becslési — tehát holt — értéket vehette és vette a vételár megállapításának alapjául, hanem az egyedül lehető kereskedelmi, azaz jövedelmezőségi szempontból indulhatott ki s az 1903 évről szóló adatokat a légszergyártársulat a városhoz küldött kivatalos közléséből mérhette, míg az 1904 éveket Bernauer tudtunkkal a légszergyár helybeli könyveiből vette s helyességüket számította s nekünk ezeket, miután a főkönyvekbe betekintést nem nyerhetünk, hiteleseknek kell elfogadnunk.

De természetesen, ha a város tanácsa a gyár megvételére megbízást nyerne, ennek *felülteni kövessége lenne* nem csupán a bizottságnak rendelkezésére álló két évi adatok hitelessége, hanem még több év tényleges adatait a *főkönyvekből* kivenni s így meggyőződést szerezni vajjon a bizottság által számitásba vett 29000 korona átlagos tiszta jövedelem ezekre és a többi évre is fenn áll-e és ha nem, vajjon forog-e tenn aggodalom a bizottság által megállapított vételár helyessége iránt, a mennyiben azután módjában áll az általa megszerzett összes hiteles adatok alapján jövedelmezőségi számitást a bizottság által ajánlott módon keresztülvizetni.

Elcsik tehát a t. bizottsági tag úr azon aggodalma, hogy a vételár megállapítására szolgáló két év nem elegendő, mert ez tényleg igaz, de nem hátráltatja, hogy a város közönsége a tárgyalásokat a vételre nézve megkezdje.

Nagy Ignác ügyvéd úr fejtegetéséinél az 1903. év 1904. évi összbevételek alapjából indul ki, a melyek 99392 korona 44 fillér, illetve 89277 korona 89 fillért tettek ki s így 10114 korona 55 fillér apadást állapít meg a vállalat hátrányára.

Nagy Ignác úr hivatkozik 10% bevételi csökkenésre és mennyiségiani igazság gyanánt állítja fel, hogy így 10%-nak el kell esni az 1903. évről kimutatott 29435 korona 52 fillér tiszta haszonból is.

Ezt azonban positivum gyanánt felállítani nem lehet, mert ily természetű vállalatnál mint a légszergyár sok minden körülmény játszhat közbe, hogy egyebet ne említsék a nyers anyag beszerzésének értéke változik, az eladási egységár a különböző mennyiségű fogyasztónál különböző, azaz a vállalatra előnyösebb, ha több kis

fogyasztója van, mint ugyanolyan mennyiséget felhasználó nagy fogyasztója, a mi Székesfehérvárott 1904. évben az 1903 hoz képest tényleg be is állott, így igenis elképzelhető, hogy a mennyivel az összbevétel apadt, körülbelül ugyanannyival apadtak a kiadások is.

Miért fogadja el Nagy Ignác ügyvéd úr az összbevételekre vonatkozó adatokat? — a kiadásokra pedig nem? — s miért képezik az előbbieket fejtegetése részére az elfogadott alapot? de már a kiadásokra nem?

Véleményem szerint bátran elfogadhatjuk a kimutatott tiszta jövedelmet számitási alapnak, mert ha megvételre kerülne a sor, a mint már említettem, a városi tanács megelőzőleg teljes hiteles adatokat fog szerezni a tiszta jövedelem nagyságáról.

A villamvilágítás nem minden esetben képes a légszergyárt kiszorítani; nem akarom ez alkalommal bővebb fejtegetésekkel az egyik vagy másik módszer előnyeit, vagy hátrányait kifejezni, csak felemlitem azt az elvitatathatatlant tényit, hogy igen sok városban a már bevezetett villamos világítással felhagytak a magán fogyasztók és visszatértek különösen üzletekben és nyilvános helyiségekben gazdaságosság szempontjából az illetőkre előnyösebb légszergyárvilágításra. Mert ismert dolog, hogy az Auer égő majd kétharmaddal olcsóbb, mint a legjobb villamos lámpa, ha viszont áll is az, hogy a lakásokban a villamvilágításnak a gáz fölött sok előnye van.

Nincs okunk ezek után félni, hogy a villamvilágítás a közel jövőben a légszergyártól tönkre fogja tenni, mert ha tapasztaljuk is, hogy újabb találmányokkal a villamvilágítás olcsóságára törekcszenek, a légszergyárt is ugyanazon haladást észleljük.

A déli vasútnak valószínű kikapcsolására a bizottság tekintettel volt és tiszta veszteségnek 2900 koronát vett fel, de ennek megállapításánál a Nagy Ignác ügyvéd úr által követtet, el nem fogadható bazisból nem indulhatott ki, hanem a tisztán gázért kapott 67.677 korona 89 fillért és a déli vasút által fizetett 13.447 korona 68 fillérel kisebbitett összeget arányba állította a kimutatott 28.714 korona 59 fillér tiszta haszonnal és ebből nyerte hozzávetőleg a szakvéleményében kifejtett indokok alapján a tiszta jövedelemnél bekövetkezett veszteséget. Tehát itt sem állhat fenn, hogy a tiszta jövedelem 4%-kal fog esni, mert ez körülbelül csak 10%-kot fog kitenni, s így a déli vasút elvesztésével nincs okunk félni, hogy az összbevétel nem fogja fedezni az üzemi kiadásokat.

A bizottság feleslegesnek tartotta a bevételek és kiadások részletezését, miután azok a Bernauer-

téle táblázatokban befoglaltatnak. Itt felvilágosításul csupán azt említem meg, hogy a Coaks és kátrány eladásából befolyt összegek teszik ki a Nagy Ignác ügyvéd úr által felemlített 89.277 korona összbevétel és 67.677 korona tisztán gázért befolyt összegek közötti különbözetet.

Végül csupán a következőket akarom még megemlíteni. Tévédés azt hinni, hogy a város a villamos világítást azért vezette be, mert a légszergyár nem lett volna megfelelő, hisz annak idején több ízben volt alkalmam kifejezni, hogy az Auer fényvel való utca világítás előnyösebb a villamos izzó lámpa világításánál. Hivatkozom a nagyvöros városok világítására, pl. hogy Temesvár városa is az izzólámpával való utcavilágításról újabb időben ismét visszatért a légszergyárra és az Auer-utca világítást vezette be.

Hogy városunk villamvilágítással látott el, a Nagy Ignác ügyvéd úr által felhozott helyzetből folyt, mivel a légszergyár nehézségeket okozott a külvárosok utcavilágításánál és el nem fogadható ajánlatot tett.

Hogy pénzügyi szempontból alkalmasabb a légszergyár, bizonyítja pl. Bécs városa, a mely a legutolsó években nagy légszergyárvilágítási telepet létesített és ebből óriási hasznot húz. Felemlitem még Komárom városát, a mely az utolsó évtizedben egy légszergyártelepet épített és azt saját kezelésébe vette.

Öt év előtt Debreczen város közönsége s Augsburgi társulatól vette át a légszergyárat s a mint tudom ez neki 1904-ben 112.000 korona tiszta hasznot hozott.

Budapest most alkuszik a légszergyárra beal-tása felett, Pozsony városnak a legkiválóbb jövedelmi forrását képezi.

Oly városokat tudok, a melyek légszergyárakat saját kezelésbe vesznek át, de olyat, a mely ezeket eladná, nem ismerek, s ez is csupán azt bizonyítja: „*Egyik meg a légszergyárat.*”

Rauscher Béla
vár. biz. tag.

Néhány szó a Regnum Marianumról.

Irta: IZSÓF ALAIOS.

Bécsben néhány hónappal ezelőtt megalakult a *Portársaság*. Az újságok jelentése szerint mindenféle rendű és rangu ember volt ott együtt, a kik nagy lelkesedéssel kimondták, hogy miután a por a legnagyobb ellensége a tudónak, a vérének és az egész emberi szervezetnek, ők váll

hangja oly búvós erővel nem hangzott, mint most, a szenvedés óráiban. Szívesen hallgatták, keresett regös volt eddig is, most rajongani kezdtek dalaiért. Ő pedig akkor került az embereket legjobban, mikor a legnépszerűbb volt közöttük. Sokszor egész napokat, egész éjeket az erdőben kalandozva töltött és szegyenkeve elhaltatott a reggel és esthajnal csodás dalnok, a kis fülemile mikor az ő fájdalmas éneke fölhangzott az erdő sűrűjében.

Egykor szent Szórad barlangja előtt telepedett le. Elővette lantját és mint a párját vesztett gerle zokogása, úgy szárnyalt fájdalmas dala az éj sötétjében szerteszét:

„Én Istenem! minek is születtem?
Nyomorúság az egész életem,
Szeretek és boldogtalan vagyok,
Ezzel is csak még szegényebb vagyok!”

— A ki szeret, az nem szegény. A szerető szív a gazdagság kiapadhatatlan forrása! — hangzott szelid hangon a daloló ifju háta mögött

Az ifju megfordult. Mint a villám, oly gyorsan ugrott talpra; a másik pillanatban azonban már térdein állott, kitérta karját:

— Óh Szüzanyám! — rebegé elhaló hangon — könyörölj rajtam!

— Ismerem bajodat, jó fiú! — mondá kegyesen a Szüzanya. — Kelj föl és kövess engem.

Az ifju fölkel és gépiesen követte a boldogságos Szüzet.

Beléptek a barlangba, mely ismét oly csodás fényben ragyogott, mint akkor, a három árva

leány látogatása idején. A köpadon ott voltak az ezüst rekettyékből font kosarak is.

— Nézd, fiam — mondá a szüz Mária — töled függ, hogy sorsod jora vagy rosszra forduljon. Nézd át e kosarak föliratát s azután mondd meg, melyiket választod.

Az ifju engedelmeskedett. Elolvasta a föliratokat s azután ily szóval fordult a boldogságos Szüzhez:

— Irgalmas jó Anyám, engeddd, hogy ne én válaszszak, hanem azt fogadhassam el, a melyiket te, a magad jószántából nekem adni kívánsz.

— Jól van fiam, kérelmed teljesül. Vedd, imie, e kis kosarat!

Kicsinyke kosár volt, szakasztott olyan, mint a Gizi kosara. Földélen é állott írva: „Megelégedés és boldogság.”

Hálásavakat rebegve, vette át a kosarat. Az azonban csodálatos nehéz volt. Nem bírta kezében tartani. Zavartan tekintett szerteszét, tanácstalanul állott ott. Végre is nagy szegyenkezve a földre tette a kosarat.

A jó Szüzanya mosolyogva nézte az ifju zavarát.

A kosár pedig ott a földön nőni kezdett, nőtt és nőtt, folyton nagyobodott, végre embermagasságot ért el és föl pattant födele, szétomlottak falai és az ámoló ifju előtt ott állott Gizi, a maga nemes egyszerűségében.

— Legyetek boldogok! — mondá a szent Szüz és eltűnt szemek elől.

A hét hárs árnyékban álló udvarházban, a

bazsillikomos kis kertben ismét tanyát ütött a családi élet. Alig fordult egynehányat az esztendő kereké, már is hangos volt vig gyermekzajtól a ház tájéka. Megsínyltek ezt a virágok, mert apró, kis markok megtépázták diszükét; megszenvedte a pázsit, mert kicsinyke lábok taposták össze.

Annak a két mosolygó embernek: az örökvidám apának, a mindig mosolygó anyának, a rendesség e példányképeknek föl sem tűnt e kis rendbontás. Sőt mintha jólesett volna nekik, hogy nem olyan kétségbejöttön, unalmasan rendes a kertnek tája.

Multak, nem, röpültek a napok, a hetek, az évek. Havas lett a szülők feje, eladó lányok, munkabíró, katonaképes fiúk voltak a háznál, de annak a két embernek, a gondos apának, a szorgos anyának szemében nem halványult el az a kedves, az a derült mosoly, mely a csendes boldogságnak, boldog meglegedésnek látható jele.

Minden évben két napot, könnyű eltalálni, hogy mily esemény emlékére, fönt töltöttek a hegyen, szent Szórad barlangjában. Napokig készültek e kirándulásokra és hetekig beszéltek azok lefolyásáról. Ilyenkor nagy pusztitást vittek végbe a kert virágai között. A java, a szépe mind-mind fölkerült e barlangba, azt diszítette, azt tette ragyogóvá.

A hála érzete nem halt ki szívékből soha. Kell-e kérdenem: vajjon boldogok voltak-e igazán?

vett egykezettel oda fognak törekedni, hogy ezt a közös ellenséget — főleg a városokban, hol a legveszedelmesebben pusztít — leküssék. E célból szervezetet alakítanak por-társaság címén, melynek főadatla lesz minden idevágó kérdést gondosan tanulmányozni, eszméiknek érvényt és súlyt szerezni, a hatóságokat ez irányban informálni és befolyásolni, hogy végre valahára a por is megtalálja ellenszerét azon gyilkos, bacillusos hatalma ellen, melylyel a szegény, eikényszeredett emberi szervezetet oly régóta kínozza.

Nem szándékozom a bécsi Por-társasággal tüzetesebben foglalkozni, de le nem tagadhatom azon meggyőződésemet, hogy ez igazán életrevaló s korunk szükségletének nagyon megfelelő társaság. Tán a neve kissé furán hangzik, de hisz ez külsőség, hanem a céljai és annak indító oka, határozottan tiszteletreméltó.

Kérem, levegőt tisztítani; nemcsak türethető, de életi atmoszférát biztosítani: hát nem fontos dolog ez?

Százezrekre kiható, szélesvonalú vállalkozás ez, melyből — ha sikerül — annyi élet fakad, a mennyit száz és száz ezer tudóknak millió és millió lélekzététele bír átszármatatni a tiszta levegő ényéből a milliárdnyi petyhüdt vértességekbe. Hisz ez a legtermészetesebb és legbiztosabb vértisztítási akció — s ha igaz az, hogy a vér a lélek legközvetlenebb hordozója, akkor még azt is mondhatjuk: ez a legtermészetesebb lélek tisztítási akció.

Hogyha az élet drága kincs — a minthogy az is — hogyha a szép élet a legdrágább kincs — a minthogy az is — akkor leveszem a kalapom és lelkem melyéből üdvözlöm minden vállalkozókat, melyek ezen gyönyörtisztító kincsünket, portól, piszoktól, romlástól, rohadástól szívesen, elszántan és intézményesen övni iparkodnak.

De ime, nem is veszem észre, hogy mialatt a bécsiek vállalkozásának mely tisztelettel adózom, tulajdonképen a mi szándékainknak hódoló és oly tereken mozogok, a hol már nem is tudorül, vérről, porról és Ausztriáról, hanem a mi lelkünkől kiszakadt lelkekről, édes reményeinkről, aranyos ifjúságunkról: az illatos, erőteljes, tisztaságos jövő Magyarországról van szó.

Ugyan hát, mi is volna más a Regnum Marianum, azaz a kath. ifjúság a valláskeresési életének ápolását célzó egyesület, mint intézményszerű vállalat, mely elszánt lelkesedéssel küzdeni akar por, piszok, miázma ellen nemcsak az utcán és piacokon, hanem a regénykötetek betű erejében, a színpadok deszkáin, a kirakatok üvegtábláin, a tanterem padlóján, az internatusok folyosóin, a tanulószoba iroasztalán, sőt sajnos, sokszor még a családi szentély tűzhelyén is.

Igenis a Regnum Marianum annyolyan leg-tisztítási társaság, de még a bécsi Por-társaságnál is annnyival nemesebb és annnyival tiszteletreméltóbb, a mennyivel nemesebb és tiszteletreméltóbb a lélek a testnél, a kegyelem a vérnél, az örökkévaló jölet az ideiglenes jöletnél.

„Jövnök, reményünk örömtünk, kincsünk az ifjúság” hangzik az apostoli lelkű erdélyi püspök, Majláth Gusztáv gróf szava. — Ha téged esz meg a por, kedves ifjúság, akkor mindenünket megette: jövnök, reményünket, örömtünket, kincsünket. De vajjon nöhet ti zialelkű nemzedék piszkos szellemi atmoszférában? Es ha nem nöhet, vajjon nem tapogatódzik-e az helyes irányban, a ki a jövnő nemzedék életét épen a tisztaság erejével óhajtja biztosítani.

Ime, épen ez az égető nagy érdek és kiáltó szükséglet az, a mi a Regnum Marianum nemcsak létrejöttét, de belső mivoltát is legvilágosabban szemünk elé tárja. Vállalat ez, mely a lélek legfinomabbjának és legfogékonyabbjának: az ifjúságnak tiszta krisztusi szemlében való nevelését istápolja, miként címében is mondja: a katolikus ifjúság valláskeresési életének ápolását célzó egyesület.

*Jézszelekrények nagy válaszlékben kap-
halók Márkus Simon özvegye és fia épület
és műlakatos cégénél Székesfehérvárott, Jókai-utca 16. sz.*

ÜJDONSAGOK.

— **Pünkösdi napja.** Az erőnek, a tiszta lelkesedésnek, a hivalló bátorságnak magasztos ünnepe. A diadal napja a megfutamodó, a szegyenkező, félrebuvó gyáva-ság legyőzőjének. A félelnek apostolokból, az egyszerű halászokból a lelkek világá-nak harcossai lettek, a kik szembe szállot-tak a csapásokkal s nem lettek legyőzöt-tek Néző vészomjain hadserege előtt sem. A Szentlélek bátorságot öntött szíveikbe, megacélozta akarataikat s ha vérük pi-rosra festette is az arena homokját, az elv, az eszme diadalmas vonulásban által-lengette az országot, meghódította a népek lelkét s Krisztus édes igájába haj-totta a szenvedélyek és bűn jármában sínylő emberiségét.

Ezt a szellemet esdi le pünkösdi nap-ján az egyház minden hívőre, különösen pedig azokra, a kik a bérmlás szentségé-ben részesülnek. Ezért nagy ünnep nek-ünk keresztényeknek az erőbe hajló év-zsak pompájában a pünkösdi ünnepe.

— **A bérmlás.** Dr. Városy Gyula meg-nyéspüspök holnap fogja kiosztani a bér-mlás szentségét a székesegyházban. A bérmlás szertartásai reggel 8 órakor kezdődnek.

A felsővároson nem lesz bérmlás.

Gyűjtés az Örökimádás templom javára.

Holnap, pünkösdi vasárnapján a helybeli összes templomokban sz. mise alatt püspöki engedéllyel az Erzsébet királyrő emlékre Budapesnen épülő Örökimádás templom javára gyűjténi fognak a helyi bizottság tagjai. A szent és hozzáfias célt ajánljuk lapunk olvasóinak jóakarataiba.

— **Ertesítés.** Holnap, azaz pünkösdi vasár-napján a 11 órai szent mise nem a székesegyházban, hanem a szentferencrendiek templomá-ban fog megtartani.

Magánvizsgálatok. A székesfehérvári ciszt. r. főgimnáziumon a *magántanulók* vizsgálata jú-nius 20-án és 21-én lesz; az érdekeltek 19-én d. u. 4 órakor tartoznak az igazgatónál jelentkezni, tanítójukat s annak módszerét bemondani, írás-beli dolgozataikat és rajzaikat magukkal hozni. Székesfehérvár, 1905. jun. 10. Az intézet igaz-gatósa.

— **Pályázati hirdetmény.** Az alsó alapi róm. kath. iskolánál az 1905—6 isk. tanévre két se-gédtanítói állásra ezennel pályázati hirdetetik. Pá-lyázati határidő június 29. Javadalmazás egyen-kint 650 korona készpénz, fűtés, butorozott szoba Orgonához értők előnyben részesülnek. Pályázni öhajó képesített tanferiak, (nök is pályázhatnak) felszerelt fuvarodványait az alapi plebániára fenti határidőre mulhatlanul küldjék be.

— **Szabadgondolkodás.** Május 29-én meg-alakult Budapessten a „Szabadgondolkodók ma-gyarországi egyesülete,” más szóval a szabad kömivesek nyíltan is szervezkedtek. Előökké Apáthy Istvánt, a kolozsvári egyetemi rektorát, választották meg. Az alakuló gyűlés valóságos zsidó sünhedri volt, bár Vészi, Pikler, Somló Bó-dog, Sasvári Arrin, Weinberger, Rozenthal, Wolfner stb. nevek közt olvasunk néhány keszrtény embert is. De nem ez az érdekes, mert hiszen az eddig is tuduk, hogy a szabadköm-ivesség tulajdonképen a kereszténység örök el-tenségének a judaizmusnak szervezett hadserege, hanem érdekesebb az, amit az elnöki megnyitó-ban s a napirend egyéb pontjaiban olvasunk. Az elnök például ezt mondta: „Hazudik aki a maga állati voltát tagadja és bolond, aki szé-gyenli állati testének szükségét kielégíteni.” Aki ennyire kardoskodik állati volta mellett, annak szívesen elhisszük, hogy ősapja majom farkkal a farkon mászkált. Ezek az urak szabadgondolkodás címén az emberiséget az állatiasságba akarják visszalökni, melyből az „evangelium emelit ki

bennünket. A szabadgondolkodás nevében prok-lamálják az állat ember evangéliumát. Legyen szabad a bűn, az állatiasság, a szenvedélyek kielégítése. De ez ellen már állatkozunk! Hisz ez visszafejlődés, ez lecsuszamlás, degradáció! Nemzet, haza, társadalom ez uton-tönkre megy. Értelmességünknek, halhatatlanságunknak ékes kosztortját homlokunkról lépni nem engedjük! Emberfajunk langelméi kulturánk apostolai mind azon fáradtak, abban emésztődtek föl, hogy az embert az állatiasságból kiemeljék s fensőbb li-hivatásának, emberi méltóságának öntudatára hozzák s most e banda ujra állatá akarja tenni! Az állatember ezen bödüete azonban remélhető-leg visszhang nélkül fog elhangzani. *Stephanus.*

— **A Tóvárosi kör** derekasan beváltotta ígérletét, mikor kedélyes mulatságra hívta meghívó közönségét. Öszinte, vidám estély volt, a mely-nek egyik fővonzereje a hölgyek tevérsenye volt. A gyöztések pompás és értékes díjaka-nyertek: Tóth Gézáné egy díszes bronzsarat. Kaltenecker Ilonka e., remek csokrot stb. Hogy Csanyi Pista női a jókedv hurjait felajzoták s az izletes vacsora után a publikum hajnal-órákig együtt maradt, ki csodálhatná? Jelen voltak:

Dr. Balassa Imréné, Balassa Sándorné, Báro Jenőné, Dr. Bierbauer Viktorné, Dr. Holly Gézáné, Kaltenecker Ilonka, Keressey Gyulané és leánya Margit, Dr. Kégl Karolyné, Dr. Révy Ferencné és leánya Gizela, özv. Dr. Rieder Gyulané, Struc-zina Erzsébet, Tóth Gézáné, özv. Dr. Trummer Gyulané;

Dr. Balassa Imre, Balassa Sándor, Báro Jerő, Dr. Bierbauer Viktor, Bilkei Ferenc, Czogler Gusztáv, Czollner Vince, Detrich Zsigmond, Erdőssy Bodog, ifj. Fiáth Imre, Hám Ferenc, Dr. Holly Géza, Horváth Aurél, Kaltenecker Márton, Dr. Kaltenecker Viktor, Kelemen Gyula, Keressey Gyula, Dr. Kégl Károly, ifj. Lintner Sándor, id. Lukáts Lajos, Miklós Géza, Nánessy János, Dr. Osvath Albert, Dr. Palánszky Miklós, Dr. Révy Ferenc, Stuller József, Tóth Artur, Tóth Géza, Trummer Sándor és Winkler Nándor.

— **Nagy megbotránkozásal** olvastuk a la-pokban, hogy Novák István budapest-erzsébet-városi plebános beszentelte a minap gyászosan elcseszt párbajhóst. Ezt nem volt szabad tennie az egyházi törvények értelmében. A párbajozás az egyház szemében oly nagy büntény, hogy azt a közösségből való kizárással sújtja. A párbajozó önmagát zárja ki az egyházból, következőleg nincs számára egyházi beszentelés és tenetés. Ez a törvény oly szigorú, hogy a párbajozót még akkor sem szabad egyházzal eltemetni, ha a párbaj színhelyén kívül hal meg, sőt XIV. Be-nedek rendelete szerint még akkor sem, ha a végszentségek fölvétele által az egyházzal kibé-kült. Mit vonszolja tehát a papok gyöngesége szentelt stólvál ezt az egyházat is erőszakosan oda, hogy mintegy szentesítse az emberi gögnek ezt az eltévelyedését.

Es ilyen általános megdöbbenést okozó un-dok esetén lényegesen keirelt volna távol ma-radnia az egyháznak.

Annál is inkább kell ezen mindenkinek megbotránkozni, mert manap már a hitközönys közvélemény is átérti, amit az egyház már szá-zadok óta hirdel, hogy a párbaj szörnyű okta-lanság és embertelenség együttvéve és nem egyéb mint hősködő lovagiasággal kérékedő vad-ság és gög. Ne botránkozassuk meg ezt az ér-dező jobb szellemet. Ha valamikor, most van ideje, hogy szigoruan vegyük az egyház törvé-nyeit e hős lovagokkal szemben. Ezzel is nagy súlyt adunk a nemzetközi párbajellenes mozga-lomnak.

— **A polgári leányiskola kirándulása.** Kedves napjuk volt csütörtökön a községi polgári leány-iskola növendékeinek. *Malskassy* Rózsa igazgató és a tantestület négy tagjának felügyelete alatt 92-en kirándultak a Bodajk mellett fekvő Gaja-völgyébe, hogy a koronázás emléknapján ott majálst rendezzenek. A kirándulásnak pompás idő kedvezett s már menetközben csak ugy harsogott a vonat a csengő gyermekhang vig danájától és hangos kacajától. Érkezés után a katolikus növendékek a ösrégi bucsujáró hely templomában szent misét hallgattak, majd a reggeli következett. A gyönyörű tö megpillantá-sánál persze önkéntelenül felzendült a János vitéz „Kék tó — tiszta tó” nótája, majd a helyi vonat

kozásu anzikskártyák fogyasztása terén csináltak rekordot a gyermekek, televírán őket szarkaláb betűikkel. A nagy művellet sikeres lebonyolítása után Kiss Lipót bodajki káplán szíves vezetése mellett megindult a hangos csapat a Gaja-völgyébe melynek évezádos fái és hús bokrai közül csalóganyal és rigófütyü üdvözölte a szokatlanul nagyszámu jövevényeket. Az ebédet künn az erdő árnyas fái alatt költötte el a karaván, kitűnő hangulatban. Volt közben hazafias ünnepély, ének, szavalás, lapdázás, lótas-futás, sőt majdnem turuljáték is. Kedves meglepetést szerzett a kirándulónak Turján József kir. tanácsos, pénzügyigazgató, ki családjával kocsin jött a majálison résztvevő leánykája és a kis társnői mulatságának megtekintésére. Délután az urasági parkot nézte meg a gyermekesereg, mely, bár fáradtan, de a legkitűnőbb hangulatban, hangos énekszóval, vad virággal megrakodva érkezett vissza az esti vonattal. Összinte elismerés illel a Déli vasut igazgatóságát és helybeli főnökségét, az 50%-os menetdíjkedvezményért s azon figyelemért, melylyel három kényelmes s a szükséges felügyeletet nagyban megkönnyítő kocsi bocsátott a kirándulók rendelkezésére.

Rébusz. A Szent György közpörház életéből egy újabb mozzanat felmerülését jegyezzük fel. Karnik József dr. a körház fiatal orvososa beadta lemondását. Lépését azzal indokolja, hogy a körházban uralkodó állapotokat elviselhetetleneknek tartja. Ez persze ismét egy rébusz. Kiért? miért? elviselhetetlen az állapot? A hivatalos vizsgálat, melynek igazságosságát nincs okunk egy pillanatra sem kétségbevonni, mindent rendben talált s a közönségnek egyetlen benyomása az, hogy a körháznak nincs annál nagyobb baja, mint a szegénysége. Most pedig egy orvos, a kit derék, lelkiismeretes embernek hallottunk jellemezni, búcsút mond a körháznak, mert szerinte az állapotok ott tarthatatlanok. Mennyivel cészerűbb volna, ha Karnik dr. az ilyen általános, mindenre és mindenkire érthető vad helyett, igazságosan felvilágosítaná az érdeklődőket arra nézve, hogy miért elviselhetetlenek az állapotok a Szt. György körházban?

A Szekesfehervári Polgári Dalkör 1905. június hó 4-én tartott júniális felülfillzetni szívesek voltak: Schwalm Viktor 5 k., Nagy Lajos 2 k., Szakolczay Lajos 1.40 fill., Laczkovits Béla 1.20 fill., Novák József 1 k., Kostyelik József, Vida Ferenc, Tógl Lajos, Wolf Lajos, Sziber N., özv. Zimándi N.-né, Wekerle Lajos, Szabady László, Kuthy Márton, Pothorni Lajos, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N. 40-40 fill. Szíveségükért ez uton is köszönetét nyilvánítja a szekesfehervári polgári dalkör elnöksége.

A Kossuth-utca rendezése. Legutóbb írtunk arról a tervről, a mely szerint Giffing Ede az Első Magyar Ált. Biz. Társ. igazgatója a postaház helyén, illetőleg az Árpád-fürdő és az építendő pénzügyi palota közötti 560 □ ölnyi területen palotát szándékozik építeni, erre nézve ajánlatot tett már a telek megvételére vonatkozólag, sőt tegnap biztosítékul 10,000 koronát depozált is a telek □ öléért 20 forintot (és nem 20 koronát mint a hogyan sajtóhiba folytán lapunkban jelezve volt) ígért, szóval annyit, a mennyiért az Árpád-fürdő telke a tartsaság kezére jutott. Azt hisszük, hogy a város készséggel megy bele az eladásba, mert Giffing Edeben, az „Első Magyar” igazgatójában olyan embert ismer, a ki iránt teljes bizalommal viseltethetik s a kinek szépérezke a város haladására nézve csak előnyöset produkálhat.

Névváltoztatás. Tremkó József helybeli polgártársunk, valamint kiskoru gyermekei: Antal, József, Nándor, Pál, Péter, Imre vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel „Tar”-ra magyarosították.

Elfogott postagalamb. Jandanrek Vince a budapesti Kolumbia postagalamb egyesület alelnökének egyik versenyben levő galambja tegnap délután kifáradva leszállt a zsidó imaház melletti csatornaparton, a kifáradt galambot Szabó Ferenc 10 éves fia megfogta, hazavitte atyjának Ázs-utca 12 sz. a. lakására és az állat szárnyait és farkát lenyírta. A gyermek apjának, Szabó Ignác nap-számosnak, amikor este hazatért a munkából, rögtön feltűnt a galambnak lebélyezett szárnya és a Jában levő vaskarika és ezért az elfogott

állatot átadta a rendőrségen. A galambot alaposan megcsufítva bár, a rendőség ma délután vissza-küldötte gazdájának.

Megakadályozott betörés. Képzeltetni Klein József felsővárosi szatcsis íjédelmet mikor f. hó 7-én délután tudomásra adták, hogy az utcán öt rongyos alak arról beszél, hogy az éj folyamán feltörök üzletét. Klein József, akit a néphumor a bice-bóca melletkével jelölt meg, rohant a rendőrségre az esetet bejelenteni. Miután egy újabb staféta azt hozta hírül, hogy a jómadarak a Zámolyi uton távoztak a városból, három rendőr kocsin indult utánuk és a Farkas-tanya melletti árókban meg is találták őket. Itt akarták ugyanis az est beállat megvárni, amikor azután munkához láthatnak volna. Hogy Géza, ifj. Smürer András, Szabó Lajos, Tuba Aladár, Sepső Turó Ferenc, így hívják a díszes kompánia tagjai, mindannyian rovtot mulu, többször büntetett tolvajok és betörők, tagadják, hogy szándékukban volt Klein Józsefnek üzletétüket tenni. Miután ezt tényleg nehéz volna rájuk bizonyítani, a rendőség kihágásilag fogja elítélni és a büntetés kitöltése után illetőségi helyükre toloncolni őket.

Polgári Lövéde. A Polgári Lövédeben pünkösdi ünnepének mindkét napján katonazene, sétahangverseny, céllövészet és tekeverseny lesz.

Köszönetnyilvánítás. A Szekesfehervári tüzőoltó egylet parancsnoksági pénztárának Henck Péter ur 12 koronát Latzkovits Béla ur pedig 4 koronát volt szíves adományozni, mely szíves adományokért ez uton is köszönetet mond a Sz. t. egylet parancsnoksága.

Elfogott tolvajok. Annak idején megírtuk lapunkban, hogy az Etyek községhez tartozó verthi szőlőhegy kis harangját, amely a hegy buzgó hívóit imára szokta hívni, istentelen tolvajok ellopják. A csendőrség szigorú nyomozást indított az ügyben, melynek megis lett az eredménye. A tolvajok kézrekerültek a hírhedt Lakatos cigányfamília három tagja személyében, kiket a csendőrök letartóztattak és atkísértek a helybeli kir. ügyészség fogházába.

A váli csatorna halottja. Folyó hó 6-án este hasztalan keresték szülei Kác Ferkó 4 éves váli kis fiúcskát, ki hasonló kora társaival egész délután ott játszott a szülei háza előtt folydogáló váli csatorna partján. Amikor már minden keresés hasztalannak bizonyult a rosszat sejtő szülők a csatorna vizében kezdtek kutatni és itt meg is lették a kis fiúcska hulláját. Kác József és felesége, mint a gyermek szülei ellen vétkes gondatlanság címén vizsgálatot indított a hatóság.

A cigány-asszony bántalmazója. Megírtuk, hogy Forgács Mari cigányasszonyt a sóstói telepről a mentők törött bordákkal szállították a Szent-György körházba. Forgács Mari vallomása alapján a rendőség megindította a nyomozást és kitűnt, hogy az asszony bántalmazója Szentiványi Mátyás cigány volt, aki Forgács Marit egy löcsével hátulról oldalba tráfalta. Szentiványi Mátyás ellen megindult a vizsgálat.

A Sz.-fehervári déli vasúti műhely dal-egyesülete folyó hó 11 és 12-én pünkösdi vasárnap és hétfőn a Tremkó-féle vendéglő ujonan megnyitott kethelyiségében tekeversenyt rendez, mely alkalommal több értékes tárgy lesz kijátszva.

Üzletáthelyezés. Porás Vilmos órász, ékszerész, vésnök és látszerész raktára Kossuth-utca 5. sz. alá helyeztetett át.

Öngyilkosság az utcán. Szomorú jele a mai hitben megfogyatkozott világnak: Kósa Ilona veszprémi illetőségű 18 éves leány azért akart öngyilkossá lenni, mert édesanyja, valami miatt szóval megdorgálta. A leány folyó hó 8-án Veszprémből vonaton jött Szekesfehervárra, hogy itt öngyilkossá legyen. A Deák Ferenc-utca egyik szatócsüzletében jégszódát vásárolt és azt nyomban ott az utcán lenyeltte. A borzalmas méregnek rögtön megvolt a hatása, mert Kósa Ilona rémes javszékélyben tört ki. Az utcán járókelők telefonon értesítették a mentőket, akik Kósa Ilonát beszállították a Szent-György közpörházba.

Törvényszék. Eognár József, 29 éves csákvári napszámos gondatlanságból eredő emberölés vétségével vádolva került a bírák elé. Bognár úgymint a múlt év december 17-én vadászni ment Varga János nevű társával. A ies-

gödörnél Bognár fegyvere elsült és annak lövedéke Varga lábába hatolt. Varga elhanyagolta sebéit és így történt, hogy a könnyebb természetű lövedék halálát idézte elő. Ezt a körülményt a bíróság is tekintetbe vette és Bognár Józsefet 3 havi fogházra és az özvegynek fizetendő 60 korona temetési költség megfizetésére ítélte. Az ügyész megnyugodott, Bognár azonban felebbé-zést jelentett be.

Takács József helybeli kőműves súlyos testi sértéssel került a vádlottak padjára. Takács a múlt év karácsonyan a Vinkóczy-féle vendéglőben Klein Mihály zenészt, aki feleségéről sértőleg nyilatkozott, egy gyufatartóval úgy feje dobta, hogy az majdnem három hónapig nyomta az ágyat. A bíróság figyelembe véve Takács jogosult felháborodását, a vádlottat 8 napi fogházra és 8 korona pénzbüntetésre ítélte.

Steiner József és Tiringer Mátyás móri atyafiak a múlt év december 16-án feltörték Müller Károly ottani lakos pincéjét és holt részegre itták magukat. A vádlottak ittasságukkal védekeztek. A kir. törvényszék mindkettőjüket 6—6 hónapi börtönrre ítélte.

FONTOS TUDNIVALÓ! Színes és fekete sevrő és boxbörpcik és minden más egyéb láb-beliek jókarban tartásához: *leghírvetesebb krémek és bőrlakkok* a legolcsóbb árban kaphatók. —

Ferolendit és Leonhard-féle világírni cipőfény-mázak (suviksz) Szarvasbörfesték. — *Orosz bőrkencs*, mely a bőrt puhává, tartóssá és vízmentessé teszi. — *Bőrapreúra nyeregszappan, bőrlakkok*: lószerszámok, bőrdöndök, kocsitőbörök és mindennemű bőrök fényesítéshez. — *Kocsimosó és butortörülők*. — *Kocsimosósóvívacskák*.

Ruhadíszekre való bőrök minden színben. — Kaptafamühelyünkben készítettünk *kaptafákat, cipő és csizmasámfákat*, melyek a lábbeliket szép formájukban megtartják. — *Cipőfűzőkölönlegességek*. — *Legjobb denaturált spiritus literje 52 fillér*. — Matracokba és kocsiülésekbe való *lőszőr, áfrák és tengerifü* eredeti gyári áronak: **Langráf Gábor és Fia gépszji és borkereskedésében Szekesfehervárról, Jókai-utca 8.** — Telefon száma 100. — Naponta postai szétküldés.

Tűz Sárosdon. Sárosdon Hajas Jánosnak a községháza és a jegyzői lak melletti háza lett a napokban a tűz martalékává. A ház nád-tetőzete eddig ki nem derített okból kigyulladt és teljesen leégett, a házban levő butorokból semmit sem lehetett megmenteni. A kár 1600 kor.. melynek egy része azonban a biztosítás révén megtérül.

Értesítés. A felejtetlen, jó nőm elhunytával ért súlyos csapás életkörülményeimet is ténylegesen megváltoztatta, minek következtében a Tógl Lajos-féle Kossuth-utca szabó cégtől elfjöttem s mindennemű szabó-szakmába vágó munkára megrendelést saját lakásomon, *Megyelér 13. sz. a.* (Lindermann-ház) elfogadok. Midőn megrendelőimnek további szíves támogatását kérem, az olcsó, pontos és kifogástalan kiszolgálást továbbra is ígérem. Tisztelettel **Szirkovits András** szabó-iparos.

Összeesett az utcán. Özv. Janiczky Jenőné 40 éves várpalotai asszony tegnap este a palotai sorompónál hirtelen rosszullett és eszméletlenül összeesett. A mentők, kiket az asszony rosszulletéről értesítettek, megjelentek a helyszínen és Janiczkyknét beszállították a Szent György közpörházba.

Sertésvész városunkban. Már régebb idő óta fordulnak elő a város területén sertésvész esetek, míg most az elhullás oly mérvet öltött, hogy a hatóság jónak látta a vészkerület kialakítását és a zárlat elrendelését. A szükséges övintézkedések megtétettek.

A Piac. A forgalom csekély, a pi c napról-napra drágul. A mai hivatalos jelentés a piacról a következő: Buza: 15:80—16; rozs; 14—14:20; árpa: 14:40—14:80; zab: 14:20—14:40; tengeri 17. Fa: kemény: 9 kor.; puha: 8 kor. Hus: marha: 1:19; sertés: 1:60; Zsir: marha: 1:60; sertés: 1:60.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi május hó 27-től 1905. június hó 3-ig

I. Születés.

Született: 10 törvényes fiú, 8 leány; törvénytelen fiú: 1, leány: 1; halva-született törvényes fiú: 0; leány: 0 törvénytelen fiú, 0; leány: 0. — Összesen: 20.

II. Halálozás.

Elhalt: 5 fi, 6 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 2, leány: 3, törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fi: 3, nő: 3. — Összesen: 11.

E szerint a születés a halálozást 9-cel mulja felül.

Elhaltak: Rác Terézia, r. k. 17 hónapos, Széchenyi-utca, 150 sz. — Homolya Ernő, r. k. 17 hónapos; Simor-utca 7 sz. — Aoros Julianna, r. k. 3 éves, Sarló-utca 24 sz. — Harangozó József, ev. ref. rézműves-segéd, 26 éves, Szt. György kórház. — Fekete Ferenc, r. k. városi helyipénzszedő, 77 éves, Rác-utca 1 sz. — Bürger László, izraelita, 11 hónapos, Osz-utca, 5 sz. — Szegefi Terézia, r. k. 3 hónapos, Temető sor 19. — Takács Jánosné, Nagy Erzsébet, ev. ref. 62 éves, Szt. György kórház. — Domján Gábor, ev. ref. földm. napsz. 71 éves, Öreg-utca 11 szám. — Özv. Ring Károlyné, Bársonyi Anna, r. k. 67 éves. Szt.-György kórház.

Kihirdetés.

Guber István, földm. napsz. és Julák Anna, Szehervár. — Csucs Károly, önálló fűszerkereskedő és Kovács Erzsébet, Szehervár.

Meghívó.

A PÁTKAI SEGÉLYEGYLET MINT
SZÖVETKEZET

f. 1905. évi június 25-én vasárnap d. u. 3 órakor
az egylet helyiségében

XII. Rendes Évi Közgyűlését

tartja, melyre
a Segélyegylet t. tagjai tisztelettel meghívattak.

Tárgyak:

1. Az igazgató-tanács elterjesztése a Segélyegylet mint szövetség 1904—1905. évi forgalmáról, kapcsolatban az évi mérleg és nyereség-vesztés számla bemutatásával, egyúttal az igazgató-tanács és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadására.
  2. Az 1899—900. VII-ik évtársulat leszámlásáról és felhasználásáról jelentés.
  3. Az alapszabályok 20 §-a alapján 1 elnök, 2 igazgató, 4 rendes és 4 pótigazgató-tanácsi tag választása.
  4. Az alapszabályok 25 §-a alapján 3 rendes és 1 pótfelügyelő-bizottsági tag választása.
  5. Netáni indítványok.
- Pátkán, 1905. június 4.

Az igazgatóság.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a f. közönség szives tudomására hozni, miszerint eddigi Kossuth utcában (Karl-féle ház) levő **borbély- és fodrász üzletem** ugyanazon házban **megnagyobbítva** és a mai kor igényeinek megfelelően teljesen **ujjonnan berendeztem.**

Pontos és figyelmes kiszolgálás!
Mindennemű hajmunkák elfogadtatnak.

Kiváló tisztelettel.

Szabady László
borbély- és fodrász.

Értesítés.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy
24 év óta fennálló

mázoló műhelyemet

megnagyobítottam és bármintemű szoba,
cim és cimere festészeti munkák készítését
elvállalom.

Szobák, termek, templomok és oltárok,
valamint bádögfestészeti munkákat a leg-
divatosabb kivitelben, tisztán, a legolcsóbb
áron készítek.

A t. közönség további szives pártfo-
gását kérve,

kiváló tisztelettel

GERLITS JÓZSEF
szoba, cimfestő és mázoló 20—11
JÓKAI-UTCA 2. SZÁM.

Jó házból való új tanulókat felvétetik.

Elsőrangú bútortüzet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és
vidéki közönség becses tudomására hozni,
hogy **saját műhelyemben készült** asztalos
munkákból raktártartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: **üri-, háló-, ebédlo-,
szalon-, előszoba- és konyha-butorok** a leg-
szolidabb kivitelben, melyeknek jöminősé-
géért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szak-
mában: előforduló silány **gyári** munkák
által félrevezetett közönség helyben talál-
jon **szolidan készült butorokat.**

Elvállalok továbbá **minta és rajz** sze-
rint választott butorok készítését bármily
kivitelben, ugyiszintén **mindennemű aszta-
los munkákat** jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki
közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYARI GÁBOR,
52—47 épület- és butor-asztalos. 2979

Hirdetésesek jutányos áron felvétetnek a
kiadóhivatalban. Szt-István-tér 1.

Iszákosság nincs többé!!

Kivánatra bárkinek bérmentve küldünk egy csomag Cozapot.
Kávé, tea, étel vagy szeszese italban egyformán adható az
ívó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ
minden szobeszedé a tartózkodásról, mert
csodálatosa ellenszenvessé teszi az iszá-
kosnak a szeszese italt. A Coza oly cse-
desen és biztosan hat, hogy azt feleség,
testvér vagy gyermek egyaránt az ivónak
tudta nélkül adhatja és az illető még csak
nem is sejt, mi okozta javulását.

Nevezetesen egy fiatal asszony ne-
künk körülbelül a következőt mesélte.

„Igen, én is használtam ezt a remek
szert a férjem tudta nélkül és hála Isten-
nek, teljesen segített rajta. Jó férj volt józan
állapotban, de sajnos, majd mindig ré-
szeg volt. Folytonos félelem, aggodalom,
és kétségbeesés, szegény, becsatlenség és
szegénység közegette életem! De minek
is meséltem volna el másoknak? Nem
csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a
jogot saját maga ekképen irányítsa és
oththonát, gondterhes tűzhelyét örömpa-
lotává tudja varázsolni?”

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok
ezer férfit a szegény és becsatlenségtől megmentett, később
józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Tömeges fiatal-
embert a jó utra és szerencséhez segíteni és sok embernek
életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak,
kik kívánják, egy próbajogot díj- és költségmentesen küld,
hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezes-
kedünk, hogy az egészségre teljeseu ártalmatlan.

**COZA INSTITUTE (Dept. 163.), 71. High Halborn,
London, W.C., ANGLIA.**

(L-levelok 25. fill., levelézolapok 10 fill.-re bérmentesítendő.)

BORZA IGNÁC
KOCSI-GYÁRTÓ.

Elvállal mindentféle **kocsijavítá-
sokat** a legjutányosabb árban **Uj
kocsik megrendelésre** szép és divatos
kivitelben **készítetnek. Uri kocsi rak-
tár** rövid idő alatt **felállítatik.**

A nagyérdemű közönség b. pártfo-
gását kérve **kiváló tisztelettel**

BORZA IGNÁC

Székesfehérvár.

Széchenyi-utca 81. sz.

(Keszei-féle gyártelep.)

GAZDÁK BIZTOSÍTÓ SZÖVETKEZETE.

Elfogad a legméltányosabb föltételek és díjak mellett
tűz-, jég- és életbiztosításokat.

A kartelben álló részvény-társulatokkal szemben a
versenyt egyedül a Szövetkezet fejt ki, érdeke
tehát a gazdaközönségnek, hogy azt támogassa.

Képviseletőség minden közsegben.

SZÉKESFEHÉRVÁROTT: NÁDOR-UTCA 11. SZ.

3023

52—14

A „Pálkai Segélyegylet mint Szövetkezet” zárszámadása az 1904—905. évről.

Forgalmi kimutatás.

Fkvi lap	Bevétel	Korona érték				Fkvi lap	Kiadás	Korona érték			
		kor.	fil.	kor.	fil.			kor.	fil.	kor.	fil.
67	Pénztárkészlet 1904. május 1-én . . .	173	82			41	Az 1898—99. évtársulat vagyonából	21663	44		
78	1904—5. évtársulat beiratási díjaiból	85	60			48	Az 1899—900. " " "	108	16		
	Az 1898—99. évtárs. heti befizet.	520	20			79	Az 1904—905. " " "		80		
	Az 1899—900. " " "	3032	80			19	Adóra	93	75		
	Az 1900—901. " " "	2960	60			56	Segélyegyleti népkönyvtára	181			
65	Az 1901—902. " " "	2132	20			80	Vegyes költségekre	66	62		
82	Az 1902—903. " " "	1707	—			63	Tiszti fizetésekre	787	—		
	Az 1903—904. " " "	2044	80			73	Nyomatványokra	70	12		
	Az 1904—905. " " "	2117	40			68	Kötelező kölcsönökre	10040	—		
	Előre befizetett heti betétekből	120	80			72	Takarékpénztári betét	4519	50		
38	Perköltségi előlegből	58	38			10	Felszerelésekre	7	—		
58	Segélyegyleti népkönyvtár alapra	181	—			67	Pénztári maradvány 1905. apr. 30.	698	74		
62-81	Kamatokból	3154	67								
68	Késedelmi kamatokból	400	06								
69	Kölcsön törlesztésből	16030	—								
72	Takarékpénztártól	4100	—								
73	Nyomatványokból	12	80								
10	Felszerelésekből	4	—								
											38656 94

Mérleg - számla.

Fkvi lap	Vagyon	Korona érték				Fkvi lap	Teher	Korona érték			
		kor.	fil.	kor.	fil.			kor.	fil.	kor.	fil.
67	Pénztárkészlet	698	74			47	Az 1899—900. évtárs. beiratási díjai	131	20		
69	Kötelező kölcsönök	58160	—			54	Az 1900—901. " " "	136	80		
10	Felszerelések: leírás: 40—10.	30	—			64	Az 1901—902. " " "	92	—		
38	Perköltségi előleg	98	02			71	Az 1902—903. " " "	74	80		
56	Segélyegyleti népkönyvtár	356	49			75	Az 1903—904. " " "	90	80		
62-81	Hátralékos kamatok	5085	02			78	Az 1904—905. " " "	85	60		
65-82	" heti befizetések	847	60			48	Az 1899—900. évtársulat vagyona	17360	73		
68	" kés. kamatok	197	52			55	Az 1900—901. " " "	13748	05		
73	Nyomatványok	241	39			70	Az 1901—902. " " "	7502	87		
						74	Az 1902—903. " " "	3938	42		
						76	Az 1903—904. " " "	2170	05		
							Az 1899—900. évt. heti befizetései	3880	40		
							Az 1900—901. " " "	2960	60		
						65	Az 1901—902. " " "	2132	20		
						82	Az 1902—903. " " "	1707	—		
							Az 1903—904. " " "	2044	80		
							Az 1904—905. " " "	2116	60		
							Előre befizetett heti betétek	120	80		
						62-81	" kamatok	338	31		
						53	Veszteségi alap	906	16		
						58	Segélyegyleti népkönyvtár alap	379	46		
						72	Takarékpénztári váltóforgatmány	330	94	62358	59
							Egyenleg mint nyereség			3356	19
						48	Az 1899—900. évt. 6% jöv. 302 bet.	1158	05		
							Az 1899—900. évt. 6% fel. ny. 302 bet.	73	95		
						55	Az 1900—901. évt. 6% jöved. 315 bet.	916	70		
							Az 1900—901. évt. 6% fel. ny. 315 bet.	64	20		
						70	Az 1901—902. évt. 6% jöved. 226 bet.	514	14		
							Az 1901—902. évt. 6% fel. ny. 226 bet.	36	84		
						74	Az 1902—903. évt. 6% jöved. 187 bet.	287	53		
							Az 1902—903. évt. 6% fel. ny. 187 bet.	22	88		
						76	Az 1903—904. évt. 6% jöved. 223 bet.	191	54		
							Az 1903—904. évt. 6% fel. ny. 223 bet.	18	20		
						79	Az 1904—905. évt. 6% jöved. 212 bet.	63	50		
							Az 1904—905. évt. 6% fel. ny. 212 bet.	8	66		
											65714 78

Kelt Pátkán, 1905. április 30-án.

Császár József,
pénztárnok.

Schier József,
igazgató.

ifj. Lantay Ferenc,
igazgató.

Schön Adolf,
könyvelő.

A segélyegyletnek mint szövetkezetnek az 1903—904. évről maradt . . . . . 488 tagja 1546 betéttel.
Az üzletév folyamán belépett . . . . . 64 " 214 "
Összesen . . . . . 552 tag 1765 betéttel.
Az üzletév folyamán kilépett . . . . . 120 " 295 "
Maradt 1905. április 30-án . . . . . 432 tag 1465 betéttel.

Veszteség- és nyereség-számla.

Févi lap	Költség	Korona érték				Févi lap	Jövedelem	Korona érték							
		kor.	fil.	kor.	fil.			kor.	fil.	kor.	fil.	kor.	fil.		
10	Felszerelések	10	—			62	Kamatok :								
19	Adó	93	75				kölcsön után	3284	92						
80	Vegyes költségek	66	62				hátralékos kölcsönök után	716	80	4001	72				
63	Tiszti fizetések	787	—			68	Késedelmi kamatok :								
73	Nyomatványok	70	12	102	49		kölcsönök és heti befizetések után	184	44						
60	Egyenleg mint nyereség			3356	19		hátralékos heti befiz. után	197	52	381	96				
				4383	68					4383	68				

Kelt Pátkán, 1905. április 30.

Császár József,
pénztárnok.

Schier József,
igazgató.

Ifj. Lantay Ferencz,
igazgató.

Schön Adolf,
könyvelő.

A végleszámló 1899—900. vagyis VII. évtársulat vagyonmérlege.

Vagy on	Korona érték				Te her	Korona érték			
	kor.	fil.	kor.	fil.		kor.	fil.	kor.	fil.
Az évi társulat beiratási díjai	131	20			302 teljesen befizetett törzsbe-				
" " " vagyona a mult évről	17360	73			tétnek á 74.84	22601	68		
" " " heti befizetési a f. évre	3032	80			Segélyegyl. népkönyvtár alapra			2	65
" " " hátralékos heti befizet.	847	60			fel nem osztható nyereség				
" " " folyó évi jövedelme	1232	—							
			22604	33				22604	33

Pátkán, 1905. április 30.

Császár József,
pénztárnok.

Schier József,
igazgató.

Ifj. Lantay Ferencz,
igazgató.

Schön Adolf,
könyvelő.

Alulírott felügyelő bizottság a forgalmi kimutatást, vagyonmérleget, veszteség-nyereség-számlát és a végleszámló évtársulat vagyonmérlegét a keresk. törvény 195. §-a értelmében megvizsgálván, azokat helyesnek találta.

Pátkán, 1905. április 30-án.

Arpád Jenő,
felügy. biz. tag.

Arany Mihály,
felügy. biz. tag.

* * Benzinmotorok, Gőzcséplőkészletek * *

Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, V., VÁCI-KÖRÜT 32.

2996

Arjegyzéket és költség-tétet kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

5-5

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szabad. viharmentes

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYAR

Kronsteiner Károly

Bécs, Ill., Hauptstr. 120., saját házában.

Kívánatra ingyen próba, mintakönyv prospektus.

Kronsteiner-féle új zománc. **Homlokzat-festéke** hatás. védve.

Ötven különböző minta, vízzel keverhető, mosható, viharmentes, tűzálló, zománcozott, csak egyszerű mázolás. Jobb mint az olajfesték. Évek során szállítja cs. és kir. uradalmak, katonai- és civilintézőségeknak, vasutaknak stb. Minden résztvevő kiállításon első díjjal jutalmazva. Legolcsóbb festék homlokzatokra, belterületre, különösen iskolák, kórházak, templomok, kaszárnyákhoz stb. és mindenféle más tárgyhoz. **Egy négyzetméter ára 2½ kr.** Meglepő eredmény. **Homlokzat-festék**, viharmentes, műsz. ben oldható, 49 minta olajfestékkel azonos. Kgr.-ja 12 kr.-tól följebb.

Nyomat az Egyházmegyei Könyvnyomtatásban, Székesfehérvárott.